

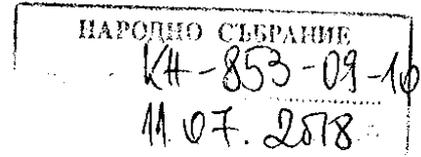
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

гр. София, бул. "Александър Стамболийски", № 17, тел.: 02/ 9400900; факс: 02/ 9818145;
дежурен тел.: 02/ 9879551; e-mail: info@mc.government.bg, URL: www.mc.government.bg

Изх. № 02-00-43

..... 2018

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА
ПО ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА
В 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА МИЛЕНА ДАМЯНОВА

На Ваш изх. № КН-853-09-10/22.06.2018 г.

СТАНОВИЩЕ

Относно: Законопроект за българския език, № 854-01-54, внесен от Волен Сидеров и група народни представители на 14.06.2018 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Във връзка с постъпил Законопроект за българския език, № 854-01-54, внесен от Волен Сидеров и група народни представители на 14.06.2018 г., изразяваме следното становище:

С предложения законопроект се цели осигуряване условия за опазване и обогатяване на българския книжовен език. Както посочват вносителите, законодателен опит за регулиране на обществените отношения, свързани с ползването, изучаването и опазването на българския език е правен през 2011 г. Необходимостта от законова уредба се обосновава с чл. 3 и чл. 26 от Конституцията на Република България и със съществуването на отделни разпоредби относно българския език в редици специални закони, които законодателят прави опит да обхване в обща рамка. Същевременно в голяма част от законопроекта има правни норми, които препращат към изключения в специални

законали, което лишава от практически смисъл систематизирането на уредбата /чл. 1, ал. 3, чл. 12 и др./. Употребени са изрази и понятия, за които липса дефиниция – „особена грижа“ /чл. 5, ал. 5/, „публични прояви“ /чл. 10, ал. 2/, „оперативна съвместимост“ /чл. 12/. Прави впечатление, че в законопроека присъстват правни норми /чл. 26, ал. 2 и §4 от ПЗР/ с общ и декларативен характер. Освен това отсъстват конкретни механизми за осъществяване на поставените в чл. 18 цели за опазване и насърчаване на ползването на българския книжовен език. В чл. 25, ал. 2 не е определен компетентния орган, който създава Националната програма за развитие на българската форма на кирилица.

По наше мнение за постигане целите на законопроекта е необходимо да се дефинира термина „български книжовен език“ като част от официалния и се посочат случаите на неговото задължително използване. По този начин ще се избегне двусмислено използване на термините „официален български език“ и „книжовен български език“ и ще се постигне по-добра терминологична прецизност.

Съществено място в проекта е отделено на контрола на държавната политика по опазване и изучаване на българския език като е предвидено създаването на Съвет за българския език. Следва да отбележим обаче, че в закона не е изяснен статута на този орган и притежава ли качество на юридическо лице. Налице е несъответствие между чл. 31, съгласно който Съветът се създава към Министерския съвет и посоченото в предварителната оценка на въздействие, че е административна структура към министъра на образованието и науката. Съществува неяснота относно правомощието в чл. 34, ал. 1, т. 1 на Съвета да обобщава доклади от органите на държавната власт, без да е регламентирано кой държавен орган и какви правомощия ще осъществява по изучаване и ползването на българския език. Няма разписани конкретни задължения на органите, което би довело до практическа неприложимост на част от разпоредбите /чл. 34, ал. 1, т. 8/. От една страна, Съветът има контролни функции /чл. 34, ал. 3 и 4/, а от друга – препраща сигнали за нарушения на органите по чл. 10, ал. 1, които контролира. Тези несъответствия както и правомощието на председателя на Съвета да възлага проверки на длъжностните лица /чл. 38, ал. 1/ налагат изясняването на неговия статут. Освен липсата на концепция относно новосъздадения орган не е налице яснота към коя структура принадлежат длъжностните лица и в какви правоотношения се намират със Съвета с оглед предвиденото в §2 от ПЗР, че министерствата представят доклади по чл. 34, ал. 1, т. 1 и посочват длъжностни лица по чл. 38, ал. 1.

Следва да отбележим, че не е изяснен и статута на създадения с чл. 8 Български културен институт „Св. Св. Кирил и Методий“ към Министерството на външните работи.

Целите и задачите, очергани в чл. 8, ал. 4 до известна степен съвпадат с тези на българските културни институти в чужбина да популяризират националните културни ценности в съответните страни /чл. 17, ал. 2 от Закона за закрила и развитие на културата/, което изисква допълнителна обосновка относно необходимостта от неговото създаване.

Отделно от горните общи бележки по законопроекта, имаме следните редакционни бележки:

В чл. 28, ал. 1 след думите „форма и знак“ да се добави „при временни експозиции на движими културни ценности в чужбина“, а думите „защита на авторско право на“ се заменят със „защита на право на интелектуална собственост върху“. В чл. 28, ал. 2 след думите „като втори език при“ се добави „представянето на българското културно наследство“.

В чл. 31, ал. 5, т. 3 от законопроекта относно обстоятелствата за несъвместимост е допусната неточност чрез препращане към чл. 30, ал. 1, който текст е неотносим и чл. 30 няма алинеи.

С оглед гореизложеното считаме, че предложената нова законова уредба освен от допълнително прецизиране и преработване се нуждае от задълбочена експертен анализ и широко обществено обсъждане както относно нейното регламентиране, така и за очакваните резултати от прилагането на нормативния акт.

С уважение,

БОИЛ БАНОВ

Министър на културата

